

DECIZIE
în numele Legii

18 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Cobzac Elena

Judecători: Ouș Ludmila și TeleucăStelian

Grefier: Lungu Maricica

Cu participarea:

Procurorului: Scutelnic Cătălin

Avocatului: XXXXXXXXXXX

Inculpatului: XXXXXXXXXXX

A examinat în ședință publică apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Moraru Sergiu, împotriva sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016 în cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX Grigore, născut la 05 august 1975, domiciliat mun. Chișinău, str. Grenoble 159/2 ap. 31, moldovean, cu studii superioare, supus militar., anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.02.2015-13.05.2015

Instanța de apel: 13.06.2016-18.04.2017

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016 XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Corpul delict, recunoscut prin ordonanța de recunoaștere drept corp delict și de atașare la dosar din 26 septembrie 2013 - două discuri CD-R de model "Barges" și de model "Verbatim" și corpul delict recunoscut prin ordonanța de recunoaștere drept corp delict și de atașare la dosar din 09 decembrie 2014- discul CD-R de model "Barges" – s-a dispus de păstrat la materialele cauzei.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit în fapt că XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX este pus sub învinuire că activând în calitate de avocat în baza licenței nr. 2013 eliberată la 13 decembrie 2010, în cadrul Cabinetului Avocatului „XXXXXXXXXX”, fiind persoană publică, având obligații în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr.900-XIII din 27 iunie 1996 și acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de profesia de avocat, a pretins de la cet. Tolmaciova Ecaterina bani în sumă de 500 euro și a primit de la ultima bani în sumă de 100 euro, în următoarele circumstanțe:

La 11 septembrie 2013 avocatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, fiind apărătorul cet. Tolmaciova Ecaterina pe o cauză penală pornită în privința ei conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) Cod penal și instrumentată de procurorul în Procuratura secotului Botanica mun. Chișinău, Harți Veaceslav, a pretins și a primit bani în sumă de 100 euro, susținând că are influență asupra procurorului menționat, pentru adoptarea unei decizii în exercitarea funcției sale, în favoarea lui Tolmociova Ecaterina și anume pentru ca aceasta să nu fie reținută conform art. 166 Cod de procedură penală.

Tot el, la 20 septembrie 2013, a pretins de la Tolmaciova Ecaterina mijloace bănești în sumă de 400 de euro, susținând că are

influență asupra procurorului nominalizat, în scopul adoptării unei decizii în exercitarea funcției sale, favorabile pentru ultima și .mume poate influență procurorul pentru suma de 400 euro să recalifice învinuirea care urmează a fi înaintată în privința lui Tolmaciova Ecaterina din art. 312 alin. (2) Cod penal în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, fapt ce va ușura răspunderea penală.

Acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 326 alin. (1) Cod penal - *traficul de influență, manifestat prin pretinderea, acceptarea și primirea personală a banilor, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, procurorului în Procuratura sect. Botanica Harți Veaceslav, pentru a-1 face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Instanța de fond a constatat că XXXXXXXXXXXX nu a pretins, nu a acceptat și primit personal bani, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, procurorul în Procuratura sect. Botanica Vladislav Harți, pentru a-1 face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite și a conchis necesitatea achitării inculpatului de sub învinuirea înaintată.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016 a înaintat apel procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX, solicitând casarea sentinței atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut XXXXXXXXXXX vonovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a indicat că toate probele prezentate de învinuire au fost cercetate în ședința de judecată, în timp ce partea apărării nu a prezentat probe suplimentare în vederea confirmării sau excluderii anumitor circumstanțe de fapt sau de drept.

Consideră că instanța de fond a ajuns la o concluzie pripită, urma să se țină cont de faptul pentru prima dată inculpatul a dat declarații doar în cadrul ședinței de judecată, după ce au fost examinate toate probele, înaintând versiunea că în general nu recunoaște că au avut loc discuții cu Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, că nu recunoaște conținutul acelor convorbiri înregistrate și prezentate în instanța de judecată de partea acuzării.

Procurorul a invocat că de cele mai multe ori, comiterea infracțiunii de trafic de influență are loc în prezența a două persoane, cea care comite infracțiunea și cea în privința căreia se comite sau față de se comite acțiunea prejudiciabilă.

În acest caz, la momentul reținerii lui Tolmaciova Ecaterina la Aeroportul Chișinău a fost prezent martorul Voroșciuc Vadim, acesta fiind prezent și la convorbirile care au avut între Tolmaciova Ecaterina și avocatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, inclusiv la discuțiile unde ultimul a pretins că poate influența procurorul în schimbul unei sume de bani să recalifice învinuirea în una mai blândă (în favoarea lui Tolmaciova E.), acesta fiind și martorul care a declarat că a transmis suma de 100 euro urmare a pretinderii avocatului XXXXXXXXXXXX a acestei sume în schimbul influenței susținute că o are asupra procurorului din Procuratura sect. Botanica pentru ca Tolmaciova E. să nu fie reținută (sau arestată). Prin declarațiile sale ca martor ocular la convorbirile și evenimentele care au avut loc, Voroșciuc Vadim a confirmat declarațiile martorului Tolmaciova E. și a înregistrat câteva convorbiri care au avut loc între ei și inculpat, înregistrări care reconfirmă declarațiile acestor martori și indică asupra prezenței semnelor infracțiunii de trafic de influență incriminate inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Fiind coroborate declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, se atestă că aceste declarații se completează reciproc și nicidecum nu se combat și nu se exclud, nefiind clar motivul pentru care nu au fost luate în considerație și nu le-a fost dată o apreciere corespunzătoare, în coroborare cu celelalte probe.

În punctul 16 - 17 al sentinței, se face o descriere parțială, ultima frază fiind ruptă din context, pentru ca instanța să abordeze unilateral și necorespunzător declarațiile martorilor Voroșciuc Vadim și Tolmaciova Ecaterina: pct. 16 – „Aname martorul Voroșciuc Vadim susține că a înmănat inculpatului suma de 100 de euro pentru ca Ecaterina Tolmaciova să nu fie reținută și urma să-i dea suma de 400 de euro pentru ca să fie modificată învinuirea în privința Ecaterinei Tolmaciova”. Martorul învinuirii Tolmaciova Ecaterina a confirmat acest fapt și a declarat că ea l-a rugat pe Voroșciuc Vadim să plece acasă să aducă suma de 100 de euro, deoarece nu o ținea la sine și acesta din urmă a plecat după care a venit și i-a dat suma de 100 de euro catului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Cu referire la suma de 400 de euro a comunicat că nu a fost înmănată inculpatului, deoarece procurorul nu era pe loc, fapt confirmat de martorul Voroșciuc Vadim.

În realitate, suma de bani de 400 de euro nu a fost transmisă avocatului XXXXXXXXXXXX la 23.09.2013 nu din motiv că procurorul nu era în biroul de serviciu, dar din motiv că acea zi, Tolmaciova Ecaterina și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au luat cunoștință cu învinuirea finală, aflând că faptele lui Tolmaciova Ecaterina au fost calificate conform art. 312 alin. (2) lit. (a) Cod penal și nu conform art. 312 alin. (1) Cod penal așa cum a pretins XXXXXXXXXXXX, în schimbul sumei de 400 de euro. Deoarece fapta nu a fost recalificată, martorii au avut dubii referitor la existența unei influențe promise de avocatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și au refuzat să transmită suma de bani.

Procurorul a indicat că în pct.17 a sentinței, instanța nu dă nici o apreciere declarațiilor martorilor Voroșciuc Vadim și Tolmaciova Ecaterina, indicând doar că în ședința de judecată a stabilit că aceste persoane sunt în relații de concubinaj.

Într-adevăr, martorii au afirmat acest fapt, însă anume din motiv că sunt în relații de concubinaj, au fost în permanență împreună și ambii au fost martori oculari și au comunicat cu avocatul, au descris modul în care au decurs evenimentele și au prezentat probe organului de urmărire penală.

Mai mult ca atât, instanța de fond a indicat faptul că transmiterea sumei de 100 de euro de către Voroșciuc Vadim către inculpat, a fost văzută doar de către martorul Tolmaciova Ecaterina.

Procurorul a indicat că din textul sentinței rezultă că instanța de fond nu a dat apreciere suficientă probelor acuzării, a abordat superficial argumentele învinuirii.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență se realizează de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică. Pentru a-1 face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Traficul de influență incriminat inculpatului XXXXXXXXXXXX așa după cum este expus în ordonanța de punere sub învinuire și

rechizitoriu, este pentru faptul că a susținut că în schimbul unei sume de bani îl poate influența pe procuror să adopte hotărâri în exercitarea funcției sale în favoarea lui Tolmaciova Ecaterina.

Fapta incriminată nu implică neapărat existența acestor discuții dintre XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Procurorul Harti Veaceslav sau dacă ar fi existat asemenea probe, s-ar fi impus o apreciere juridică a acțiunilor procurorului Harti Veaceslav.

Consideră că înregistrările audio efectuate de martorul Voroșciuc Vadim a convorbirilor care au avut loc la 18.09.2013 și 20.09.2013, între martorii Voroșciuc Vadim, Tolmaciova Ecaterina și XXXXXXXXXXX.

La finele urmăririi penale, după prezentarea materialelor cauzei penale, învinuitorul și apărătorul au înaintat cereri privind excluderea unor probe, (procesele-verbale de ridicare, procesele-verbale de examinare și ordonanței de recunoaștere drept corp delict, precum că acestea au fost administrate cu încălcarea normelor procesual penale.

Prin ordonanță au fost respinse plângerile și cererile acestora, fiind foarte clar explicată netemeinicia acestor solicitări și anume.

Potrivit art. 158 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală „Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții:

- dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetarea la fața locului, percheziție, ridicarea de obiecte, precum și prezentarea de către participanții la proces cu ascultarea prealabilă a acestora”.

Este de menționat faptul că înregistrarea convorbirilor de către Voroșciuc Vadim și Tolmaciova Ecaterina au fost efectuate până la 23.09.2013, anterior depunerii plângerii la organul de urmărire penală și pornirii urmăririi penale, motiv pentru care toate pretențiile și cererile înaintate referitor la anexarea CD-urilor (fișierelor audio pe suport electronic) ce conțin aceste convorbiri, urmează a fi respinse.

Astfel, consideră ca fiind neîntemeiate afirmațiile avocatului și inculpatului precum că la administrarea acestor probe au fost încălcate prevederile art. 157, 158, 159, 279, 301 Cod de procedură penală.

La fel, avocatul a invocat că CD-urile nu întrunesc semnele definiției văzute la art.158 Cod de procedură penală, însă acuzatorul de stat nu este de acord cu aceste afirmații, deoarece din CD-urile care conțin fișierul audio cu discuțiile care au avut loc între persoanele indicate, este evident că anume aceste convorbiri confirmă declarațiile martorilor Voroșciuc Vadim și Tolmaciova Ecaterina și constată circumstanțele comiterii infracțiunii de XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX.

Apelantul consideră că un moment neclar este faptul că cererea menționată privind anularea acestor probe a fost susținută de apărător și inculpatul XXXXXXXXXXX în ședința preliminară, petrecerea ședinței a fost amânată anume pentru ca să parvină cererea înaintată judecătorului de instrucție privitor la probele anexate la cauza penală.

Potrivit art. 345 alin. (4) pct. 1) Cod de procedură penală, în ședința preliminară se soluționează chestiunile privind cererile și demersurile înaintate, precum și recuzările declarate.

Instanța de fond a lăsat cererea fără examinare, a examinat probele prezentate de procuror la etapa cercetării judecătorești, ca în final, în sentința contestată să fie incluse argumentele apărării. Totodată, prima instanță a indicat în mod eronat că înregistrarea comunicărilor este o măsură specială de investigații, deși partea apărării nu a înaintat pretenții referitor la autenticitatea convorbirilor sau conținutul înregistrărilor la etapa înregistrărilor audio.

Astfel, apelantul consideră că instanța de fond a dat dovadă de neobiectivitate, nu a dat o apreciere multiaspectuală probelor prezentate și a ajuns la o soluție greșită despre necesitatea achitării inculpatului.

4. În ședința Curții de Apel procurorul Scutelnic Cătălin a solicitat admiterea apelului înaintat în virtutea temeiurilor invocate în cererea de apel, subliniind că instanța de fond în mod incorect și în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat fapt în temeiul căruia în mod greșit a dispus achitarea inculpatului XXXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii imputate.

Acuzarea constată că prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată s-a dovedit că XXXXXXXXXXX a pretins acea sumă de bani de la Tolmaciova, pretinzând că această sumă este solicitată și destinată procurorului la caz. Acuzarea consideră inadmisibilă o asemenea poziție a instanței, cu atât mai mult că în prezenta cauză penală instanța și-a bazat concluzia exclusiv pe declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXX și versiunea înaintată de către el.

Astfel, în partea ce ține de respingerea declarațiilor martorilor este de reținut că nu sunt careva temeiuri de a respinge sau aprecia critic declarațiile martorilor Tolmaciova și Voroșciuc, or lipsesc careva probe ce ar dovedi careva relații ostile între ei și inculpat, sau că ei l-au denunțat intenționat fals pe XXXXXXXXXXX, în situația în care anume ei erau cointeresați în soluționarea cazului în privința Tolmaciova Ecaterina, se constată că ei nici nu îl învinuiesc direct pe XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, ci doar relatează evenimentele ce au avut loc, ceea ce denotă în mod repetat lipsa a careva intenții de a-l denunța calomnios.

În partea ce ține de excluderea probelor de către instanța de judecată, acuzarea consideră incorectă soluția dispusă în această privință, deoarece contravine atât normelor materiale cât și procesuale, deoarece prima instanță a omis din vedere prevederile art. 93 al. (2) Cod de procedură penală care stipulează că „în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul corpurilor delictive”, iar din declarațiile martorilor Tolmaciova și Voroșciuc se constată și se dovedește modul în care au fost dobândite aceste înregistrări, adică se constată dovedită și cunoscută sursa de proveniență și modul în care au fost dobândite.

În prezenta cauză penală, acele convorbiri prezentate de către martorul Tolmaciova și Voroșciuc au fost efectuate fără implicarea statului și au fost realizate personal de către ei ca o măsură de a se asigura că le sunt respectate drepturile de către inculpat ca urmare a statului ce îl avea în raport cu dânsa și a atribuțiilor pe care le exercita din numele ei. Din aceste considerente, motivarea invocată la excluderea probelor contravine normelor legale în vigoare.

4.1. Inculpatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a solicitat în ședința Curții de Apel respingerea ca fiind nefondat a apelului declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Avocatul Spânu Ludmila a solicitat în interesele inculpatului XXXXXXXXXXX respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond. Avocatul a menționat că pledează pentru nevinovăția lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, or probele examinate în instanța de judecată nu pot în mod direct să constate fapta prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, deoarece o parte probele acuzării sunt nule de drept sau sunt administrate contrar normelor procesual-penale, iar cealaltă parte este constituită din probe insuficiente, irelevante și chiar contradictorii.

A menționat că înregistrările la caz nu pot fi admise ca probe, deoarece au fost obținute de la o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale, nu a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor aflate pe obiect, totodată din înregistrarea de pe CD nu este clar cine vorbește, unde și când a fost efectuată convorbirea.

Totodată, avocatul a accentuat că declarațiile martorului Tolmaciova Ecaterina au un grad minim de credibilitate, reieșind din personalitatea acesteia – anterior a fost condamnată pentru depunerea unor declarații false în fața instanței de judecată, totodată este condamnată repetat anterior pentru o infracțiune de escrocherie . O situație similară se atestă și în cazul declarațiilor martorului Voroșciuc Vadim. Astfel, în conținutul acestor declarații se rețin momente contradictorii cu declarațiile lui Tolmaciova Ecaterina, cu

conținutul unor probe materiale, la care a făcut referință acuzarea și cu declarațiile martorului Harte Veaceslav.

Declarațiile martorului Harti Veaceslav le considerăm a fi irelevante, deoarece nu rețin anumite evenimente care ar constitui acțiuni sau inacțiuni ilegale ale lui XXXXXXXXXXXX și ar fi catalogate în calitate de conținut normativ al infracțiunii incriminate acestuia - traficul de influență. Astfel, ele nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare dacă nu rețin evenimentul incriminat.

5. Audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de respinge ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016, menținând hotărârea atacată fără modificări, din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, **judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.** (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de procedură penală, **(1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.**

5.2. Colegiul Penal constată că instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedit faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXX a comis infracțiunea incriminată.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că infracțiunea nu a fost comisă de inculpat, ceea ce determină necesitatea achitării acestuia.

Astfel, instanța de apel a stabilit că XXXXXXXXXXXX a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) Cod penal - *traficul de influență, manifestat prin pretinderea, acceptarea și primirea personală a banilor, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, procurorului în Procuratura sect. Botanica Harți Veaceslav, pentru a-1 face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. 415 al. 2/1 Cod de procedură penală, la cererea procurorului, au fost audiați suplimentar martorul Tolmaciova Ecaterina și martorul Voroșciuc Vadim, au fost verificate prin citire probele materiale și scrise din materialele dosarului examinate în ședința de judecată de către instanța de fond.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a susținut declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, a invocat că nu recunoaște învinuirea. A subliniat că la fiecare tentativă a martorilor de a-i transmite mijloace bănești, a refuzat și le-a sugerat să-și caute alt avocat, deoarece el nu se ocupă cu asemenea chestiuni. Nu i-a fost transmisă suma de 100 euro, iar vocea de pe înregistrări nu îi aparține. Consideră că instanța de fond a adoptat o soluție corectă și solicită menținerea acesteia.

Fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul XXXXXXXXXXXX nu și-a recunoscut vinovăția ce i-a fost înaintată și a declarat că la data de 11 septembrie 2013 a fost contactat de Oficiul Teritorial Chișinău a Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat. A fost desemnat în calitate de avocat pe cauza penală de învinuire a lui Tolmaciova Ecaterina în vederea acordării asistenței juridice. S-a deplasat la Procuratura Botanica, a intrat în biroul procurorului Harti Vladislav, unde se afla și învinuita Tolmaciova. În cadrul urmăririi penale ea a fost recunoscută în calitate de învinuită pe infracțiunea prevăzută de art. 312 Cod Penal. A fost audiată Tolmaciova Ecaterina, vina în săvârșirea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, ulterior a plecat. La data de 23 septembrie 2013 a fost contactat de către Tolmaciova care i-a comunicat că procurorul îi așteaptă pentru a o pune sub învinuire pe ea în baza art. 312 alin. (2) Cod Penal. S-a deplasat la Procuratura Botanica, însă a aflat că procurorul nu este pe loc și atunci au plecat. La data de 24 septembrie 2013 iarăși a fost contactat de către învinuita Tolmaciova Ecaterina pentru a-i comunica că procurorul Harti îi așteaptă în incinta Inspectoratului de Poliție Botanica. S-a deplasat și s-a întâlnit cu clienta sa. Procurorul a prezentat ordonanța de punere sub învinuire conform art. 312 alin. (2) Cod Penal, deoarece în urma declarațiilor false date în instanță persoana a fost condamnată. A semnat ordonanța de punere sub învinuire, a semnat-o și învinuita Tolmaciova, după care procurorul le-a adus la cunoștință despre finalizarea urmăririi penale, le-a prezentat materialele dosarului pentru cunoștință și rechizitoriul. Ulterior au ieșit din incinta Inspectoratului de Poliție Botanica și au plecat. Consideră că și-a executat atribuțiile conform prevederilor CPP, Legii cu privire la avocatatură. Inculpatul a declarat că a mai fost contactat de clienta sa în ziua când a avut loc prima ședință de judecată și i-a comunicat că nu o să participe din motiv că a fost pornită urmărirea penală în privința sa de către Centrul Național Anticorupție, a fost legat de asistența juridică acordată, a fost pus sub învinuire pentru trafic de influență. Inculpatul a declarat că nu a întreprins careva acțiuni ce țin de traficul de influență în legătură cu acordarea asistenței juridice. Inculpatul a declarat că în afară de cea întâlnire menționată, nu s-a mai întâlnit cu Tolmaciova. Nu a avut careva discuții cu procurorul Harti Vladislav cu privire la măsura preventivă în privința lui Tolmaciova Ecaterina. Nu a transmis și nu a primit careva mijloace financiare din partea lui Tolmaciova. Nu a avut careva discuții cu procurorul Harti Vladislav cu privire la recalificarea din art. 312 alin. (2) în art. 312 alin. (1) Cod penal în privința lui Tolmaciova. Când i-a fost adusă la cunoștință învinuirea, fapta era calificată conform art. 312 alin. (1), prima ordonanță de punere sub învinuire era semnată de către un alt procuror, dar adusă la cunoștință de către Vladislav Harți. Tolmaciova a fost anunțată în căutare și reținută la Aeroportul din Chisinau pentru a fi adusă la procuratură. La data de 23 nu a văzut ordonanța de punere sub învinuire, a făcut

cunoștință cu ea la data de 24 septembrie. Inculpatul nu recunoaște că asemenea discuții între persoanele indicate și el au avut loc. Consideră că așa numita probă este ilegală. Nu a vorbit cu Tolmaciova Ecaterina cu privire la încheierea unui contract. Procurorul Harti Vladislav i-a explicat că în urma declarațiilor mincinoase, persoana a fost condamnată pentru comiterea unei infracțiuni grave și conform art. 312 alin. (2) Cod penal persoana care dă declarații mincinoase în legătură cu o infracțiune gravă. La materialele dosarului a fost anexată sentința și Decizia Curții de Apel. Inculpatul a declarat că a discutat cu beneficiarul la data de 11 septembrie în biroul procurorului Harti Vladislav. Tolmaciova Ecaterina se afla în birou, consideră că a discutat cu procurorul, nu ține minte să fi ieșit cu Tolmaciova. Când a ieșit Tolmaciova, l-a întrebat ce crede despre faptul că a recunoscut vina și care sunt consecințele, nu ține minte să fi discutat ceva. I-a spus că conform art. 312 CP - declarații mincinoase și contradictorii și i-a comunicat care sunt consecințele, i-a explicat faptul că cauza poate fi examinată conform art. 364/1 CPP (f.d. 181-182).

5.3. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX prin următoarele probe:

- **declarațiile martorului Tolmaciova Ecaterina date în ședința instanței de apel**, potrivit cărora susține declarațiile date anterior, nu are declarații suplimentare. Pe inculpat îl cunoaște, nu este cu el în nici o relație, i-a fost recomandat ca avocat din oficiu. În anul 2013, când a intrat în țară, a fost reținută la Aeroport. Au venit colaboratorii de poliție și au dus-o la comisariat. Au întrebat-o dacă are avocat și i s-a comunicat că în caz că nu are, i se va oferi un avocat din oficiu. La Procuratură a venit XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX ca avocat din oficiu. A mers la procurorul Harti Veaceslav, unde a stat vreo 5-10 minute, după care a ieșit în coridor. La procuror i s-a înaintat învinuirea în baza art. 312 Cod penal. Procurorul a vorbit cu avocatul, care i-a spus să meargă acasă. Soțul a mers acasă și a adus banii, i-a dat avocatului, după care el a mers la avocat și ea a aplecat acasă. După un timp s-a întâlnit cu avocatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, care i-a comunicat că procurorul a solicitat suma de 400 euro pentru ca să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă. Ea nu avea acești bani, iar soțul a început să înregistreze la telefon convorbirile cu inculpatul. Nu i-a dat banii, deși au găsit suma de 400 euro, când a văzut că învinuirea este totuși înaintată în baza art. 312 al. (2) Cod penal. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a spus că a vorbit cu procurorul. Soțul a zis că e mai bine să se adreseze la CNA. **La CNA ea nu a prezentat înregistrările convorbirilor telefonice. Soțul a prezentat aceste convorbiri împreună cu telefonul.**

Nu ține minte ce răspuns la Judecătoria Botanica. În final, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă pentru comiterea infracțiunii prevăzute e art. 312 al. (2) Cod penal. Cercetând filele dosarului 167-173, martorul Tolmaciova Ecaterina a susținut declarațiile date în instanța de fond.

XXXXXXXXXX i-a comunicat că cu prostii nu se ocupă și să își caute un alt avocat. Procurorul Harti a spus că o să o rețină. Procurorul urma să recalifice fapta ei în baza al. (1) art. 312 Cod penal. Despre acest fapt avocatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a discutat cu procurorul pentru a-mi da o pedeapsă mai blândă. Cu inculpatul m-am întâlnit la judecată.

În ședința instanței de fond, martorul Tolmaciova Ecaterina a declarat că în septembrie 2013 a venit de peste hotare și la aeroport a fost rugată să aștepte 5-10 minute că sunt neclarități cu pașaportul. Așteptând, s-au apropiat polițiștii și a fost condusă la etajul doi. A stat aproximativ 10-15 minute, după care a fost dusă la sectorul de poliție, iar de acolo la procuratură. Procurorul Harti Vladislav i-a comunicat că este învinuită de comiterea unei infracțiuni, nu ține minte cu certitudine articolul, și a întrebat-o dacă are nevoie de avocat. Ea i-a răspuns că are nevoie de avocat, la ce el i-a răspuns să aștepte că acesta va veni în 10 minute. A venit domnul Tudor, avocat, și au făcut cunoștință. Au intrat în biroul procurorului Vladislav Harti, apoi trebuia să scrie. Fiind stresată a solicitat o pauză și a ieșit pe hol, după care a discutat și a mers în birou. Procurorul Vladislav Harti i-a comunicat că urmează să o rețină, ea a solicitat încă o pauză, din motiv că nu cunoștea motivul reținerii și vorbea cu avocatul. L-a întrebat pentru ce urmează a fi reținută, deoarece doar venise acasă, l-a întrebat poate face ceva ca să nu fie reținută și prietenul Voroșciuc a vorbit ca să facă ceva ca să meargă acasă. Avocatul a intrat la procurorul Harti Vladislav în birou și au discutat ceva, după care a ieșit în coridor și a spus ca dacă dorește să meargă acasă atunci să dea suma de 100 euro, deoarece a discutat cu procurorul și va pleca acasă. Martorul a declarat că nu avea acești bani și l-a trimis pe Voroșciuc ca să ia acești bani de acasă. El a plecat și peste jumătate de oră s-a întors. Martorul cu avocatul se aflau afară și prietenul său i-a pus banii în folie, după care s-au urcat sus. Avocatul a intrat în birou la procuror, peste 5 minute a chemat-o și pe ea și i-a spus că i-a permis să plece, doar să semneze interdicția de a părăsi țara și a plecat acasă cu prietenul său, iar avocatul în drumul său. A doua zi s-au întâlnit cu avocatul și au mers la procuror, au discutat cu procurorul, apoi au ieșit. I-a fost înaintată învinuirea. Nu ține minte de comiterea cărei infracțiuni a fost învinuită. Martorul a comunicat că era alin. (2), însă atât pe ea, cât și pe avocat nu îi aranja această calificare și doreau recalificare în alin. (1). Martorul a dat declarații în formă scrisă la procuror. Pentru prima dată a fost la procuror când învinuirea era în baza alin. (2). S-a întâlnit cu avocatul, apoi au urcat sus. Nu ține minte care este numele avocatului: Tudor sau XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Nu-i cunoaște numele de familie. Martorul a declarat că prima dată a fost avocatul la procuror, au discutat, după care avocatul a ieșit în coridor și i-a comunicat că a vorbit cu procurorul care l-a anunțat despre faptul că dacă doresc recalificarea din alin. (2) în alin. (1), atunci urmează să achite suma de 400 euro. Bani erau pentru procuror. Urma să dea suma de bani în acea zi, sau a doua zi. Ei i-au comunicat că la acel moment nu aveau acea sumă de bani, peste 2-3 zile o să-i împrumute. După care au mers acasă și a discutat cu prietenul ce urmează să facă și de unde să ia banii și peste câteva zile s-au întâlnit cu avocatul la procuratură și au mers în biroul procurorului Harti Vladislav. La acel moment, el nu era, dar era o doamnă care i-a anunțat că îl înlocuiește pe procurorul Harti Vladislav și a prezentat învinuirea avocatului. Avocatul a văzut că nu era indicat alin. (2) și a spus că vor semna când va fi prezent procurorul. Au ieșit afară, iar prietenul său a început să înregistreze, deoarece a simțit că ceva nu este în regulă. După ce au discutat cu avocatul, au mers acasă. După o perioadă de timp avocatul l-a sunat pe prietenul său și i-a comunicat ca să se apropie să se întâlnească. Au venit la restaurantul " Kvin", au stat acolo și au discutat. După care sau procurorul sau avocatul s-au telefonat și au mers la sector, au intrat în incinta inspectoratului și s-au întâlnit cu procurorul Harti Vladislav. Au mers într-un birou unde procurorul Harti Vladislav le-a prezentat actele pe care le-au semnat și după aceasta au ieșit afară. Martorul a indicat că înainte de a pleca la sector, ea cu prietenul său au mers la centru și au scris o plângere pe faptul că i s-au cerut suma de 400 euro, deoarece prietenul nu era încrezut că se va rezolva problema. Martorul a declarat că la procuratură a fost de 2-3 ori. Prietenul Voroșciuc Vladimir a întâlnit-o la aeroport. În momentul în care au venit polițiștii l-a așteptat pe tatăl prietenului său ca să-i dea bagajele. Martorul a declarat că a lucrat în Turcia timp de 3 luni. Prietenul mereu a fost alături. Discuțiile cu avocatul au avut loc în prezența lui Vadim. După ce a fost înaintată învinuirea nu a transmis suma de 400 euro, din motiv că prietenul nu era sigur de ceva. Bani erau la prietenul său. Martorul a declarat că a avut loc ședința de judecată și a fost recunoscută vinovată cu aplicarea amenzii. A fost atrasă la răspundere penală pentru darea declarațiilor mincinoase. Nu ține minte în baza cărui articol a fost învinuită, dar alin. (2). Martorul a declarat că înregistrările au fost efectuate de către Voroșciuc Vadim cu telefonul de model iPhone. Nu ține minte câte înregistrări au fost efectuate. Înregistrările au fost predate ofițerilor CNA în prezența domnului Constantin, Vadim le-a înregistrat pe un flash, nu poate comunica unde a avut loc înscrierea. Personal nu a predat înscrierile. În acel moment nu a avut nimic de a face, doar a întrebat dacă se poate ceva de făcut. Prin "a face ceva" a avut în vedere situația care a discutat-o cu avocatul și el i-a comunicat că va

discuta cu procurorul, ca să fie învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute la alin. (1), dar nu la alin. (2). În ultima zi când au mers la procuror, banii erau la Voroșciuc. Procurorul nu era pe loc, dar era o doamnă. Voroșciuc Vadim a făcut ceva și a găsit banii. A împrumutat 400 de euro de la prietenii. Baniile aceștia nu i-a văzut. Nu cunoaște dacă Voroșciuc a dat banii ofițerului. A auzit înregistrările pe care le-a făcut prietenul său. Domnul Harți i-a comunicat că o reține în momentul în care au adus-o de la aeroport. Nu ține minte dacă i-a arătat vre-un act de reținere. Procurorul nu i-a explicat din ce motiv nu o reține. Au ieșit și au discutat cu avocatul, după ce i-a dat 100 euro au fost lăsați să plece acasă. Nu a observat ca Vadim să transmită telefonul cu înscrieri ofițerului. Martorul a declarat că l-a contactat pe procurorul Harti Vladislav fără prezența avocatului, de câteva ori, pentru a-i comunica că este la domiciliu. Nu poate comunica de câte ori s-a întâlnit cu avocatul, însă la fiecare întâlnire convorbirile le înregistra. Ultima dată s-a întâlnit cu XXXXXXXXXX sau la sectorul de poliție, sau în ședință. I se pare că l-a sunat pe avocat, dar nu ține minte ce i-a spus. A venit la ședința de judecată, dat avocatul nu era. Nu ține minte să se fi întâlnit cu procurorul Harti Vladislav fără avocat. Cu avocatul a avut încheiat contract de asistență juridică, dar nu ține minte dacă suma contractului era mai mare sau mică de 100 euro. Când a încheiat contractul, nu a transmis banii. Avocatului XXXXXXXXXX suma de 100 de euro i-a transmis-o Voroșciuc afară, în fața procuraturii, 2 bancnote a câte 50 de euro, într-o folie. Nu cunoaște dacă prietenul său s-a întâlnit cu procurorul Vladislav Harți. Martorul a declarat că anterior a fost condamnată, însă a fost eliberată din sala de ședință, până la pronunțare a stat în Penitenciarul 13 și i se prelungea măsura preventivă pe un termen de 3 luni. Era învinuită de comiterea escrocheriei. Voroșciuc s-a dus acasă, a luat 100 euro și a venit și i-a dat avocatului.

Avocatul s-a ridicat în biroul procurorului, după câteva minute a intrat și ea în birou și procurorul i-a comunicat că este liberă și poate pleca acasă. Procurorul i-a spus să răspundă la apelurile telefonice și să nu fugă. Peste câteva zile s-a întâlnit cu avocatul și a semnat contractul, nu are o copie a acestui contract și nici nu l-a citit pentru că totul a fost foarte repede. Avocatul i-a comunicat că este un contract de asistență juridică. Până la acel moment nu a discutat despre suma contractului. **Martorul a declarat că prietenul său nu a transmis suma de 400 de euro pentru că de fiecare dată când venea era învinuită în comiterea infracțiunii unde era indicat alin. (2), dar nu alin. (1).** Au înțeles că este ceva la mijloc, deoarece veneau și nu era procurorul sau alte situații. Dacă era indicat alin. (1) urma să transmită suma de 400 euro. În momentul în care a transmis suma de 100 euro nu a crezut că o să-i mai ceară alte sume de bani. Martorul a declarat că a fost reținută în anul 2008 de către colaboratorii CNA. Cunoscuți la CNA nu are nici ea, nici prietenul său. În momentul în care nu este plecată peste hotarele țării locuiește pe str. Doina 106 la Voroșciuc Vadim. Nu poate spune dacă la ultima întâlnire cu avocatul a efectuat sau nu înregistrările audio. Martorul a declarat că ei nu i-au dat suma de 400 euro avocatului, dar nu faptul că dumnealui nu a luat banii. Nu își amintește ultimele cuvinte ale avocatului. Nu ține minte să fi spus că nu se ocupă de așa prostii. Procurorul nu i-a dat nimic să semneze. Procurorul i-a comunicat că este anunțată în căutare de jumătate de an și că este intentat un dosar în privința sa, fiind învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 CP RM. În acel moment era prezent și avocatul care discuta ceva cu procurorul, nu-și amintește ce discutau. Ea a ieșit prima, iar avocatul din urmă, au ieșit ambii din birou. Martorul a declarat că a discutat cu avocatul ca acesta să discute cu procurorul ca să fie eliberată și să nu fie reținută pentru 72 ore, deoarece doar venise acasă. El i-a spus că va discuta cu procurorul și dumnealui a discutat cu procurorul și i-a spus că se cer bani. Au mers la CNA și au scris o plângere. Martorul a declarat că din momentul în care i s-a cerut suma de 400 euro, de fiecare dată când venea cu avocatul și Voroșciuc la procuratură, procurorul nu era și se amâna întâlnirea. De la sectorul de poliție a fost adusă de către o doamnă la procuratură, unde era cu avocatul și cu Voroșciuc, nu era supravegheată, era liberă afară.

- **declarațiile martorului Voroșciuc Vadim date în instanța de apel**, potrivit cărora susține integral declarațiile date anterior. A făcut cunoștință cu inculpatul la aeroport, când i-a spus că este avocat gratis, data nu o ține minte. Atunci când a fost oferit avocat din oficiu Tolmaciova Ecaterina urma să fie reținută, XXXXXXXXXX a spus că este nevoie de 100 euro pentru a nu fi reținută. El a mers acasă după 100 euro. Tolmaciova Ecaterina este soția sa. Baniile i-a transmis inculpatului. A ajuns acasă, a așteptat sunetul inculpatului, care i-a spus că este nevoie de 400 euro, fiindcă așa a spus procurorul. Nu știau ce să facă, i-a spus că o să-i dea 400 euro procurorului. Procurorul nu a mai venit la Procuratură, ci era la poliție în sec. Botanica. Înainte de aceasta, s-a apropiat la Procuratura Anticorupție, până să se întâlnească cu inculpatul. Le-a prezentat colaboratorilor ceea ce a avut înregistrat în telefon și a transmis colaboratorilor CNA. Inculpatul nu a vrut să ia 400 euro.

Prezența la discuții au fost inculpatul, Voroșciuc Vadim, Tolmaciova Ecaterina. Recunoaște că inculpatul i-a spus că nu se ocupă cu așa chestii.

Convorbirile le-a înregistrat în telefon. La CNA a transmis telefonul. Discuțiile date nu ține minte cum le-a transmis - toate odată sau pe rând. Nu ține minte dacă a semnat procesul-verbal de transmiterea CD-urilor (f.d. 167-173).

În ședința instanței de fond martorul Voroșciuc Vadim a declarat că îl cunoaște pe inculpat, nu sunt rude. Martorul a declarat că în septembrie 2013, data nu o ține minte, a întâlnit-o pe prietena sa Tolmaciova Ecaterina, înainte de ora mesei, la aeroportul Chișinău. Pe ea au oprit-o colaboratorii poliției și i-au spus că urmează să meargă la Inspectoratul de Poliție Botanica. La inspectorat, Ecaterina a intrat în biroul inspectorului și acesta i-a comunicat că pot pleca acasă și că vor fi telefonați în decurs de 2-3 ore. Apoi au mers la Curtea de Apel, situată pe str. Teilor și colaboratorul de poliție a întrebat dacă au avocat și le-a propus ca să fie invitat un avocat din oficiu. A venit avocatul XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX, care s-a prezentat ca avocat. Erau Procuratura Botanica și domnul XXXXXXXXXX împreună cu Ecaterina au intrat la domnul Harti Vladislav în birou. După ce au ieșit din birou, domnul XXXXXXXXXX a spus că pentru a nu fi reținută Tolmaciova Ecaterina, urmează să achite suma de 100 euro, la ce el a fost de acord și a mers acasă, a luat suma de 100 euro și i-a dat lui XXXXXXXXXX într-o foaie. Apoi i-a spus că pot merge acasă și vor fi telefonați. Aproximativ peste 3-5 zile a sunat XXXXXXXXXX și i-a spus că domnul Harti îi așteaptă la Procuratură. XXXXXXXXXX cu Tolmaciova au intrat în biroul procurorului Harti și când au ieșit XXXXXXXXXX i-a comunicat că pentru a fi recalificată infracțiunea de care este învinuită Tolmaciova din alin. (2) în alin. (1) urmează să achite suma de 400 euro. El i-a spus că procurorul a cerut această sumă. A început să înregistreze convorbirile cu avocatul la telefon. Apoi a vorbit cu Ecaterina și că nu poate un avocat din oficiu să ceară așa sumă de bani și i-a propus să meargă la CNA și să scrie o cerere, aceasta a fost ideea sa. La CNA au mers peste câteva zile, unde au depus o cerere și au fost audiați. Lui Tolmaciova îi încriminau darea declarațiilor false. După aceasta cu 400 de euro și a mers la procuratură. Domnul XXXXXXXXXX cu Tolmaciova au ieșit din birou și domnul XXXXXXXXXX a mers într-o parte să-l sune pe domnul Vladislav Harți. XXXXXXXXXX a spus că banii trebuiau transmiși domnișoarei, ei nu erau de acord, după care au ieșit afară și au spus că se vor telefona. Martorul a declarat că bani au rămas la el. Au fost chemați la Inspectoratul de Poliție Botanica în ziua în care urma să transmită banii. La poliție era domnul Vladislav Harți. Ecaterina a intrat în birou la colaboratorul de poliție, unde era și domnul Harti Vladislav, dar ce au discutat nu poate comunica. Ecaterina a ieșit din birou, el cu XXXXXXXXXX se aflau afară și le-au spus că îi vor chema, apoi a avut loc judecata. Martorul a declarat că învinuirea lui Tolmaciova nu a fost modificată, a fost condamnată cu aplicarea amenzii. Nu ține minte dacă a întrebat de ce nu s-a schimbat învinuirea din alin. (2) în alin. (1). În ziua când a fost la aeroport a fost la procuratură o singură dată. Acasă a așteptat de 2 ori din motiv că trebuia să aducă 100 euro. Baniile au adus și i-a

acoperit, a fost la procuratură o singură dată. Treaba a mers pe 2 ori, din motiv că trebuia să aducă 100 euro. Bani i-a adus și i-a transmis lui XXXXXXXXXX într-o folie. El s-a ridicat în biroul domnului Harți și apoi ei au plecat acasă. Martorul a declarat că la procuratură erau în trei: el, Tolmaciova și XXXXXXXXXX. Acesta din urmă le-a comunicat că pentru ca Tolmaciova să meargă acasă urmează să achite suma de 100 euro. Erau în fața procuraturii și el i-a comunicat că, pentru a recalifica din alin. (2) în alin. (1) urmează să achite suma de 400 euro. I-a comunicat că urmează să se gândească. Apoi au plecat acasă. După care l-a telefonat XXXXXXXXXX și s-a apropiat pe str. Grenoble, unde locuiește XXXXXXXXXX. Acolo, iarăși au discutat despre bani și i-a comunicat că procurorul solicită suma de 400 de euro. Au discutat, după care a mers acasă. Afară au stat el, Tolmaciova, avocatul și discutau despre bani. Se gândeau ce să facă și îl telefonau pe domnul XXXXXXXXXX, căruia i-au comunicat că nu au banii, însă vor face tot posibilul ca să facă rost de ei. Când au făcut rost de bani, procurorul deja nu era în birou și au început să înregistreze discuțiile la dictofon. Martorul a declarat că de fiecare dată când Ecaterina era citată la procuratură, el era alături. Au fost la procuratură aproximativ de 3-4 ori și de fiecare dată se întâlnea cu avocatul. Suma de 400 euro a împrumutat-o. Erau bancnote cu nominalul de 50 euro. Avocatului i-a comunicat că are banii. Ecaterina cunoștea despre acești bani. Domnul procuror a ieșit afară și el i-a dat o sută de euro în plic. În momentul în care i-a transmis suma de 100 euro lui XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX el a ieșit afară. XXXXXXXXXX a ieșit singur din birou și i-a dat suma de 100 euro. În momentul în care a cerut suma de bani erau în trei. Înregistrarea a efectuat-o cu Iphone 4 S. Înregistrările le-a efectuat personal. A efectuat 2 înregistrări. Nu cunoaște dacă Ecaterina a efectuat vre-o înregistrare. La moment înregistrările nu le are, trebuie să fie în calculatorul său, telefonul s-a stricat. Telefonul s-a defectat după ce a copiat înregistrările în calculator. În momentul în care a scris cerere la CNA a arătat și înregistrările. A fost audiat de Constantin și Dumitru Baltă, cărora le-a dat copiile. S-a apropiat cu telefonul, ei au auzit înregistrările, după care le-a dat înregistrările și ei au copiat-o la ei în calculator. În momentul în care a arătat înregistrarea era prezentă și Ecaterina Tolmaciova. Suma de 400 euro nu a transmis-o avocatului din motiv că nu era procurorul Vladislav Harți. Nu poate comunica de câte ori a fost audiat la CNA. În cauza penală Ecaterina Tolmaciova a fost apărută de avocatul Dragoman sau Dragomir Sergiu. La ședințele de judecată a mers cu Tolmaciova, dar în birou nu a intrat. Tolmaciova Ecaterina a fost condamnată cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă. În baza cărui articol a fost condamnată nu ține minte. Nu-și aduce aminte care declarații corespund adevărului. Martorul a declarat că a efectuat înregistrările, dar ora, minuta nu o cunoaște. Are înregistrările, fiindcă a cunoscut că va avea nevoie de ele. Nu ține minte dacă Tolmaciova s-a întâlnit mai întâi cu procurorul sau cu avocatul. Colaboratorii CNA nu i-au dat careva mijloace tehnice. Martorul a declarat că Tolmaciova anterior a fost învinuită de comiterea altor infracțiuni, însă nu cunoaște dacă a fost condamnată. La telefon cu procurorul Vladislav Harți a discutat Ecaterina, acesta a preîntâmpinat-o să nu plece din țară și că avocatul o va suna. Cu procurorul Harti Vladislav la telefon nu a discutat personal. Harți a telefonat-o pe Ecaterina să verifice dacă nu a plecat din țară. Nu cunoaște dacă Tolmaciova cu XXXXXXXXXX au semnat contract. În prezența sa nu a văzut ca să semneze așa act. Nu ține minte dacă după data de 24 septembrie Tolmaciova a discutat cu XXXXXXXXXX. Nu ține minte dacă Tolmaciova l-a telefonat pe XXXXXXXXXX în ziua primei ședințe. Nu își aduce aminte ultimele cuvinte ale lui XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX. **Martorul a declarat că a auzit cum XXXXXXXXXX a spus: " Eu cu așa prostii nu mă ocup și căutați-vă alt avocat".** Domnul Harti a invitat-o pe Ecaterina în birou și banii nu s-au transmis (f.d. 174-177);

- **declarațiile martorului Harti Vladislav date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în instanța de apel,** potrivit cărora a declarat că îl cunoaște pe inculpat în virtutea funcțiilor. Martorul a declarat că susține declarațiile date la faza de urmărire penală, în septembrie 2013 activa în Procuratura Botanică. Pe parcursul zilei de procurorul-șef a fost repartizat un dosar a lui Straistaru Victoria, în legătură cu faptul că nu se afla la serviciu. La ușă se aflau 3-4 persoane, dintre care era grupa de căutare. S-a pregătit cauza penală, s-a reluat urmărirea penală. Circumstanțele cauzei nu le cunoștea, urma să primească cazul. După reluarea urmăririi penale a făcut copii la ordonanța de învinuire, a prezentat-o părților. Erau prezenți învinuita și avocatul cărora le-a dat o copie. Până când a pregătit celelalte acte învinuita și avocatul au ieșit în coridor. Analizând cauza penală, a constatat, că persoana a fost anunțată în căutare, era învinuită de comiterea art. 312 alin. (1) Cod penal. După ce persoanele au studiat învinuirea, au intrat în birou, le-a adus la cunoștință. Persoanele au plecat, cauza a fost restituită organului de urmărire penală pentru continuarea urmăririi penale. Aproximativ 2-3 săptămâni, organul de urmărire penală a terminat și a venit cu propunerea pentru a fi expediat în instanță. Primind cauza, a întocmit învinuirea definitivă conform art. 312 alin. (2) Cod penal, a fost înaintată învinuirea și cauza transmisă în judecată. În rezultatul examinării a fost condamnată Tolmaciova Ecaterina. La acțiunile de urmărire penală a participat avocatul XXXXXXXXXX, în instanță a fost solicitat avocat din oficiu, nu ține minte din ce motiv. Nu ține minte dacă și-a recunoscut vina, a fost fixat în procesul-verbal. S-a modificat învinuirea, deoarece s-a făcut în baza materialelor existente la acel moment, ulterior a dat indicații de modificare și a fost recalificat pe alin. (2). După ce au fost anexate toate copiile pe cauza penală, a reieșit din cadrul cărui proces s-a dat declarații. Persoana a fost audiată și a plecat acasă. Referitor la reținere nu s-au ținut discuții. Când a primit dosarul, însăși grupa de căutare a adus la cunoștință că persoana se află în căutare. Nu a avut careva discuții cu avocatul referitoare la recalificare din alin. (1) în alin. (2). A delegat-o pe Tolmaciova să îl sune, pentru că adresa indicată nu coincidea. Nu au fost întrebări din partea altor persoane referitoare la învinuire, deoarece a studiat dosarul și în acea zi i-a chemat. Reieșind din materialele prezentate, a observat că trebuia să schimbe învinuirea până la chemarea persoanelor. Pentru înaintarea acuzații, persoanele au fost chemate o singură dată, precis nu ține minte. A întocmit mai întâi ordonanța de învinuire și apoi a chemat persoanele. La momentul când a întocmit ordonanța persoanele s-au prezentat. În birou se afla persoana de la practică și le-a comunicat că dumnealui este la Inspectoratul de Poliție. A doua zi, în legătură cu faptul că se afla la Inspectoratul de Poliție, a solicitat să se prezinte acolo unde a înaintat învinuirea și unde lucra cu alte persoane aflate în arest. Nu ține minte unde a avut loc prezentarea materialelor. Martorul a declarat că nu a aflat nimic nici de la ofițer, nici de la Tolmaciova. Când i-a adus la cunoștință lui Tolmaciova învinuirea, i-a comunicat să-l telefoneze, deoarece ea nu indicase adresa. Pe parcursul a 3 săptămâni a lucrat ofițerul de urmărire penală, anume prin telefon era citată. Tolmaciova nu a spus că va fi reținută sau arestată sau că acest lucru i l-ar fi spus XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX. Ulterior a fost sunat de câteva ori sau de învinuită, sau de avocat, care i-au comunicat că vor da declarații doar cu prezența sa, de aceea au numit o altă dată. Nu ține minte cu siguranță - sau în aceeași zi, sau a doua zi s-a prezentat învinuita și apărătorul, a fost pusă sub învinuire. Învinuirea a fost înaintată în Inspectoratul de Poliție în camera pentru audieri, pe motiv că la acel moment mai avea o persoană reținută care se afla în camera de reținere. Doamna Rodica i-a spus că s-au prezentat, avocatul a spus că fără procuror nu dorește, ceea ce a spus și la telefon. Ordonanța și procesul-verbal de audiere le-a lăsat pentru a fi adus la cunoștință persoanei, să aducă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire și să dea declarații. Înșuși învinuirea a rămas pe masă și persoana se afla în birou. Cauza penală era în birou, dar acces la cauza penală nu avea (f.d. 178-180);

Procurorul mai argumentează învinuirea inculpatului XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii încriminate prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de apel și anume:

- **procesul-verbal de ridicare din 23 septembrie 2013,** prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina două discuri CD-R cu trei înregistrări audio a convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vădim și XXXXXXXXXX din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d. 204).

Colegiul Penal apreciază critic acest proces-verbal, deoarece sunt date eronate indicate în procesul verbal, ce contravine declarațiilor lui Tolmaciova Ecaterina, care a declarat că nu a transmis înregistrările și a confirmat cert că de la ea personal nu au fost ridicate două discuri CD-R cu trei înregistrări audio a convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vădim și XXXXXXXXXXXX din 18 și 20 septembrie 2013. Astfel, această probă nici de cum nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

- **procesul-verbal de examinare din 23 septembrie 2013**, prin care s-au audiat fișierile audio de pe două discuri CD-R și s-au stenografiat convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vădim și XXXXXXXXXXXX din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d. 25-47);

Colegiul Penal apreciază critic și acest proces-verbal, deoarece sunt date eronate indicate în procesul verbal, ce contravine declarațiilor lui Tolmaciova Ecaterina, care a declarat că nu a transmis înregistrările și a confirmat cert că de la ea personal nu au fost ridicate două discuri CD-R cu trei înregistrări audio a convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vădim și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 18 și 20 septembrie 2013. Astfel, această probă nici de cum nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

- **proces-verbal de ridicare din 04 decembrie 2014** prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina un disc CD-R cu o înregistrare audio a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vădim și XXXXXXXXXXXX din 23 septembrie 2013 (f.d 50);

Colegiul Penal apreciază critic acest proces-verbal, deoarece contravine declarațiilor lui Tolmaciova Ecaterina, care a declarat că de la ea nu au fost ridicate careva înregistrări, nu s-a ridicat nici un disc CD-R cu înregistrare audio a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vădim și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 23 septembrie 2013. Astfel, această probă nici de cum nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

- **procesul-verbal de examinare din 05 decembrie 2014**, prin care s-a examinat fișierile audio de pe un disc CD-R și s-a stenografiat convorbirea între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vadim și XXXXXXXXXXXX din 23 septembrie 2013 (f.d 51-56);

Colegiul Penal respinge și acest proces-verbal, deoarece contravine declarațiilor lui Tolmaciova Ecaterina, care a declarat că de la ea nu au fost ridicate careva înregistrări, nu s-a ridicat nici un disc CD-R cu înregistrare audio a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Vorociuc Vădim și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 23 septembrie 2013. Astfel, această probă nici de cum nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului.

- **Corpurile delictate prezentate de procuror:**

- CD-R de model "Barges" care conține fișierul audio cu conținutul discuțiilor care au avut loc la 18 septembrie 2013, între XXXXXXXXXXXX, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vadim;

- CD-R de model "Verbatim" care conține fișierul audio cu conținutul convorbirii care au avut loc la 20 septembrie 2013, între XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vadim;

- CD-R de model "Barges" care conține înregistrarea discuțiilor care au avut loc la 20 septembrie 2013, între XXXXXXXXXXXX, Tolmaciova Ecaterina și Vorociuc Vadim.

Colegiul Penal apreciază că aceste probe comunicările înregistrate de către Vorociuc Vadim cu telefonul său personal pe CD-R, au fost obținute ilegal, înafara procesului penal, adică până la pornirea procesului penal în speța dată, nu au fost autorizate de către judecătorul de instrucție, fiind obținute contrar prevederilor art. 132/1, 132/2, 132/9 Cod de procedură penală, motiv pentru care sunt inadmisibile în această speță, astfel prima instanță justificat le-a considerat inadmisibile, ele nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

5.4. Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe motivul inexistenței faptei.

Colegiul Penal reține că prin rechizitoriu XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX se învinuiește în faptul că activând în calitate de avocat în baza licenței nr. 2013 eliberată la 13 decembrie 2010, în cadrul Cabinetului Avocatului „XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX”, fiind persoană publică, având obligații în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr. 900-XIII din 27 iunie 1996 și acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de profesia de avocat, a pretins de la cet. Tolmaciova Ecaterina bani în sumă de 500 euro și a primit de la ultima bani în sumă de 100 euro, în următoarele circumstanțe:

La 11 septembrie 2013 avocatul XXXXXXXXXXXX, fiind apărătorul cet. Tolmaciova Ecaterina pe o cauză penală pornită în privința ei conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) Cod penal și instrumentată de procurorul în Procuratura secotrului Botanica mun. Chișinău, Harți Veaceslav, a pretins și a primit bani în sumă de 100 euro, susținând că are influență asupra procurorului menționat, pentru adoptarea unei decizii în exercitarea funcției sale, în favoarea lui Tolmociova Ecaterina și anume pentru ca aceasta să nu fie reținută conform art. 166 Cod de procedură penală.

Tot el, la 20 septembrie 2013, a pretins de la Tolmaciova Ecaterina mijloace bănești în sumă de 400 de euro, susținând că are influență asupra procurorului nominalizat, în scopul adoptării unei decizii în exercitarea funcției sale, favorabile pentru ultima și .mume poate influență procurorul pentru suma de 400 euro să recalifice învinuirea care urmează a fi înaintată în privința lui Tolmaciova Ecaterina din art. 312 alin. (2) Cod penal în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, fapt ce va ușura răspunderea penală.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX în baza art. 326 alin. (1) Cod penal - traficul de influență, manifestat prin pretinderea, acceptarea și primirea personală a banilor, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, procurorului în Procuratura sect. Botanica Harti Veaceslav, pentru a-1 face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Colegiul Penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) Cod

penal, și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece învinuirea se bazează pe înscrisurile audio ale presupusei convorbiri cu inculpatul, pe care martorul Voloșciuc Vadim a efectuat-o personal, în timp ce aceste probe au fost obținute ilegal, fără autorizarea judecătorului de instrucție și sunt inadmisibile la caz.

5.5. Instanța de apel reține că conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, care dispune că *persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, de faptul că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului*, iar la caz, nu a fost prezentată nici o probă concludentă, pertinentă, și veridică care ar demonstra că XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a pretins și a acceptat bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice.

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că prima instanță a pronunțat o sentință ilegală și neobiectivă de achitare a inculpatului și că inculpatul urma să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) Cod penal, Colegiul Penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului. Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale părții acuzării reprezintă opinia subiectivă a apelantului or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul achitării inculpatului de sub învinuirea înaintată, luând în vedere probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, care au fost apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la inexistența faptei infracțiunii și necesitatea achitării inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Instanța de fond a statuat just că învinuirea inculpatului XXXXXXXXXXX se bazează numai pe declarațiile martorilor Tolmăciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim. Astfel, anume martorul Voroșciuc Vadim a susținut în instanța de fond că a înmănat inculpatului suma de 100 de euro pentru ca Ecaterina Tolmăciova să nu fie reținută și urma să-i dea suma de 400 de euro pentru ca să fie modificată învinuirea în privința Ecaterinei Tolmăciova. Martorul învinuirii Ecaterina Tolmăciova a confirmat acest fapt și a declarat că ea l-a rugat pe Voroșciuc Vadim să plece acasă să aducă suma de 100 de euro, deoarece nu o deținea la sine, și acesta din urmă a plecat după care a venit și i-a dat suma de 100 de euro avocatului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX. Cu referire la suma de 400 de euro a comunicat că nu a fost înmănată inculpatului, deoarece procurorul nu era pe loc, fapt confirmat de martorul Voroșciuc Vadim.

Prima instanță în mod întemeiat a subliniat că momentul transmiterii sumei de 100 de euro de la Voroșciuc Vadim către inculpat precum că a fost văzut doar de către martorul Tolmăciova Ecaterina și faptul că inculpatul a pretins suma de 400 de euro a fost confirmat doar de martorii Tolmăciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, declarații care urmează a fi apreciate prin prisma relațiilor dintre aceștia, ori în ședința de judecată s-a stabilit că aceștia se află în raporturi de concubinaj și sunt persoane interesate de a declara aceasta.

Instanța de apel apreciază drept tendențioase declarațiile martorilor Tolmăciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim, reiterând concluzia primei instanțe referitor la faptul că nu există alte persoane care ar fi văzut sau ar fi cunoscut despre transmiterea sumei de 100 euro lui XXXXXXXXXXX. Totodată, s-a menționat just că urmează să se țină cont de relațiile de concubinaj dintre cei doi martori, ceea ce semnifică că declarațiile martorilor la caz nu sunt dezinteresate.

Declarațiile martorilor date în ședința instanței de apel sunt contradictorii și conțin divergențe, fapt ce se reflectă elocvent în pozițiile evazive pe care le preiau aceștia, indicând că nu țin minte ce au declarat, nu țin minte dacă au semnat careva acte etc.

Nu poate fi omis aspectul divergent caracteristic declarațiilor martorilor Voroșciuc Vadim și Tolmăciova Ecaterina. Astfel, este întemeiată alegația apărării, care a subliniat că fiind audiată în instanța de judecată, Tolmăciova Ecaterina a declarat precum că procurorul Harti Veaceslav i-a zis că o va reține, însă Harti Veaceslav a declarat contrariul, precum că nu a dispus reținerea lui Tolmăciova Ecaterina și nici măcar nu a insinuat acest fapt. Acuzatorul nu a eliminat asemenea contradicție prin procedee probatorii legale. De asemenea, Tolmăciova Ecaterina a relatat precum că a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul în prezența lui Voroșciuc Vadim, ultimul însă neagă acest fapt, astfel declarațiile lor se contrazic, sunt contradictorii.

Colegiul Penal atestă că declarațiile martorilor date în ședința instanței de apel de asemenea sunt contradictorii și, de fapt, neagă învinuirea adusă. Or, martorii au declarat cert în ședința instanței de apel în privința pretinderii sumei de 400 euro că XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a refuzat să ia careva sume de bani de la ei. Astfel, Tolmăciova Ecaterina a declarat în instanța de apel că „...XXXXXXXXXX i-a comunicat că cu prostii nu se ocupă și să își caute un alt avocat...”, iar Voroșciuc Vadim a relatat că „...recunoaște că inculpatul i-a spus că nu se ocupă cu așa chestii...”.

Instanța de apel constată de asemenea că instanța de fond a statuat just referitor la declarațiile martorului Harti Veaceslav că din conținutul declarațiilor acestui martor nu se rețin anumite evenimente care ar constitui acțiuni sau inacțiuni ilegale ale lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, ele au un caracter informativ cu privire la procedura de punere sub învinuire a lui Tolmăciova Ecaterina, înmănarea ordonanței de punere sub învinuire, audierea învinuitei. În acest sens, se menționează că declarațiile lui Harti Veaceslav nu coroborează cu declarațiile martorului Tolmăciova Ecaterina, care a declarat că procurorul Harti Veaceslav i-a zis că o va reține, însă Harti Veaceslav a declarat contrariul, precum că nu a dispus reținerea lui Tolmăciova Ecaterina. Astfel, prin declarațiile martorului Harti Veaceslav nicidecum nu dovedesc vinovăția inculpatului, ci dimpotrivă, confirmă nevinovăția lui.

În acest sens, Colegiul Penal respinge afirmația acuzatorului de stat precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor, or, prima instanță a analizat detaliat declarațiile martorilor nominalizați și a analizat obiectiv aceste probe. Referitor la alegația apelantului precum că depozițiile martorilor Harti Veaceslav, Tolmăciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim se completează reciproc, Colegiul Penal menționează că declarațiile celor doi martori date în instanța de apel, care sunt vagi și divergente, demonstrează în mod repetat contradictorialitatea acestora.

5.6. În confirmarea învinuirii lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod

penal este bazată și pe comunicările înregistrate de către Voroșciuc Vadim cu telefonul său personal pe CD-R, pe care instanța de fond, în mod justificat, le-a considerat inadmisibile.

Potrivit art. 132/1 Cod de procedură penală, activitatea specială de investigații reprezintă *totalitatea de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și/sau secret efectuate de către ofițerii de investigații în cadrul urmăririi penale numai în condițiile și în modul prevăzute de prezentul cod.*

Potrivit art. 132/2 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, în vederea descoperirii și cercetării infracțiunilor se efectuează următoarele măsuri speciale de investigații cu autorizarea judecătorului de instrucție interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor.

Potrivit art. 132/9 alin. (1), (9), (11), (15) Cod de procedură penală, *interceptarea și înregistrarea comunicărilor se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații. Asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale.* Colaboratorii subdiviziunii din cadrul instituției autorizate prin lege, care asigură tehnic interceptarea și înregistrarea comunicărilor, precum și persoanele care efectuează nemijlocit ascultarea înregistrărilor, ofițerii de urmărire penală și procurorul sînt obligați să păstreze secretul comunicărilor și poartă răspundere pentru încălcarea acestei obligații. Stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hîrtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sînt cunoscute, ale căror comunicări sînt stenografiate, precum și alte date. Se interzice stenografierea comunicărilor dintre avocat și persoana pe care o apără. Fiecare pagină a procesului-verbal de interceptare și a stenogramei se semnează de către persoana care le-a întocmit. La procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcându-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia. La sfârșitul perioadei autorizate pentru interceptarea și înregistrarea comunicării, organul de urmărire penală prezintă procurorului procesul-verbal al interceptării și suportul în original pe care a fost înregistrată informația. În termen de 48 de ore de la finisarea perioadei de autorizare a interceptării și înregistrării, procurorul prezintă judecătorului de instrucție procesul-verbal și suportul în original pe care au fost înregistrate comunicările, judecătorul de instrucție se expune printr-o încheiere asupra respectării cerințelor legale la interceptarea și înregistrarea comunicărilor de către organul de urmărire penală și decide care din comunicările înregistrate urmează a fi nimicite, desemnând persoanele responsabile de nimicire. Nimicirea informațiilor în baza încheierii judecătorului de instrucție este consemnată de către persoana responsabilă într-un proces-verbal, care se anexează la cauza penală.

Prima instanță corect a constatat că aceste probe au fost obținute ilegal, înafara procesului penal, adică până la pornirea procesului penal în speța dată, nu au fost autorizate de către judecătorul de instrucție, fiind obținute contrar prevederilor art. 132/1, 132/2, 132/9 Cod de procedură penală, motiv pentru care sunt inadmisibile în această speță.

Instanța de fond a reținut corect declarațiile lui Tolmaciova Ecaterina, care a declarat că Voroșciuc Vadim a înscris de pe telefonul său mobil înregistrările pe un flash și le-a predat ofițerilor CNA în prezența ei și că ea personal nu a predat nimic organului urmăririi penale, iar Voroșciuc Vadim a declarat că a predat organului urmăririi penale din cadrul CNA telefonul său mobil, iar colaboratorii CNA au copiat în calculator conținutul înregistrării și că el personal nu a realizat nici un înscris al înregistrărilor pe alt suport electronic și nu a predat nimic organului urmăririi penale altceva decât telefonul său mobil.

Astfel, s-a constatat just că pe de o parte organul urmăririi penale realizează acțiuni procesuale (ordonanța de ridicare de la Tolmaciova Ecaterina a două discuri CD-R din 23 septembrie 2013 (f.d. 23), ordonanța de ridicare din 23 septembrie 2013 de la Voroșciuc Vadim a unui suport, fără a indica ce suport (f.d. 25-27), procesul-verbal de ridicare din 04 decembrie 2013 a unui disc (f.d. 50), iar pe de altă parte martorii declară contrariul – că de la Voroșciuc Vadim a fost ridicat numai telefonul, fapt reținut din conținutul actelor procesuale realizate de organul urmăririi penale.

Acuzatorul de stat a invocat că instanța de fond a omis din vedere dispoziția art. 158 al. (3) pct. 2) Cod de procedură penală care prevede că obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în condiția dacă a fost prezentat de către participanții la proces cu ascultarea prealabilă a acestora și a omis din vedere prevederile art. 93 al. (2) Cod de procedură penală care prevăd că „în calitate de probe în procesul penal se admis elementele de fapt constatate prin intermediul corpurilor delict.”

La caz, Colegiul Penal subliniază că potrivit prevederilor art. 158 Cod de procedură penală (1) Corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. (2) Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar. (3) *Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții: 1) dacă, prin descrierea lui detaliată, prin sigilare, precum și prin alte acțiuni întreprinse imediat după depistare, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau a urmelor aflate pe obiect; 2) dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora.*

La caz, se atestă că CD-rile cu înregistrări la care face trimitere partea acuzării nu reprezintă prin sine obiecte ce poartă urmele unor infracțiuni, ci doar conținutul lor cuprinde înregistrări audio, or, mijlocul de probă urmează a fi dobândit conform prescripțiilor legale, însă CD-R-urile stenografiate convorbirile au fost obținute ilegal și sunt inadmisibile în cazul dat, CD-urile conțin o informație transcrisă de pe obiectul primar, pe care a fost inițial înregistrarea. Deci, la transcriere a fost posibilă manipularea conținutului, volumului de informație, cât și modificarea vocilor participanților, fapte ce contravin normelor procesual penale. Totodată nu au fost prezentate probe referitor la integritatea înregistrărilor audio, cât și la apartenența vocilor prezentate în convorbirile înregistrate.

Colegiul Penal reține că Tolmaciova Ecaterina a declarat precum că Voroșciuc Vadim a înregistrat de pe telefonul său mobil înregistrările pe un stick de memorie și le-a predat OUP în prezența ei și că ea personal n-a predate nimic OUP, iar Voroșciuc Vadim a declarat precum că a predat OUP din cadrul CNA telefonul său mobil, iar OUP a copiat în calculator conținutul înregistrării și că el personal nu a realizat nici un înscris al înregistrărilor pe alt suport electronic și nu a predate nimic OUP altceva decât telefonul său mobil. Astfel se stabilește că la caz informația nu a fost sigilată în modul corespunzător, dar nici după depistarea informației organul de urmărire

Asuți, se stabilește ca în cazul informația nu a fost sigmala în moduı Cuvemı, dar meı după depistarea informației organuı de urmărire penală nu a întreprins careva măsuri pentru a exclude posibilitatea substituiriı sau modificării informației.

Instanța de fond a subliniat în mod întemeiat că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost stabilită nici apartenența vocilor înregistrate, fapt ce contribuie la imposibilitatea luării în considerație a CD-R de model "Barges" care conține fișierul audio cu conținutul discuțiilor care au avut loc la 18 septembrie 2013, CD-R de model "Verbatim" care conține fișierul audio cu conținutul convorbirii care au avut loc la 20 septembrie 2013, CD-R de model "Barges" care conține înregistrarea discuțiilor care au avut loc la 20 septembrie 2013, odată ce nu este clar între cine au avut loc acele discuții. De asemenea instanța a reținut și declarațiile martorului Voroșciuc Vadim care, în ședința de judecată a declarat că telefonul cu care a efectuat înregistrările s-a stricat și el a transcris înregistrările convorbirilor în calculatorul său, ceea ce a dus la imposibilitatea părților de a verifica veridicitatea înregistrărilor transcrise. Astfel, aceste CD-R nu demonstrează vina inculpatului XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate lui, deoarece nu este clar a cui voci au fost înregistrate, inculpatul a declarat că nu recunoaște faptul că asemenea discuții între persoanele indicate și el au avut loc, iar alte probe ce ar demonstra contrariul la dosar nu au fost acumulate.

Astfel, instanța de fond corect a apreciat ca fiind inadmisibilă și corect a exclus din probatoriu comunicarea înregistrată de către Voroșciuc Vadim cu telefonul mobil, deoarece a fost obținută ilegal, în afara procesului penal cu încălcarea prevederilor art. 132/9 Cod de procedură penală.

Colegiul Penal apreciază critic argumentul acuzatorului de stat precum că „dacă instanța ar fi pus la dubii aceste aspecte, urma să dispună numirea unei expertize fonoscopice” și reamintește apelantului că în virtutea atribuțiilor sale de serviciu, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatorului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în *hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în materie penală, *problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării*. La caz, procurorul nu a solicitat efectuarea unei expertize fonetice pentru a înlătura incertitudinile existente, dubiile existente, or, nimeni din participanții la proces nu a solicitat dispunerea unei asemenea expertize, iar instanța de judecată urmează să fie imparțială, fără a favoriza careva din părți, conform principiului contradictorialității procesului penal.

În aceeași ordine de idei, se respinge ca nefondat argumentul acuzării precum că partea apărării nu a invocat pretenții referitor la autenticitatea convorbirilor sau conținutul înregistrărilor, pe când instanța de fond a constatat incertitudini în acest sens, or, potrivit prevederilor procesual-penale, instanța de judecată analizează probele potrivit admisibilității, pertinentei, concludenței și veridicității lor, indiferent de poziția sau versiunea înaintată de către părți referitor la aceste probe. Inculpatul atât în prima instanță, cât și în instanța de apel a negat cu desăvârșire că vocea de pe înregistrările prezentate de procuror i-ar aparține.

Prima instanță a menționat în mod întemeiat că mijloacele de probă la care se face referire în învinuire nu au fost administrate în condițiile prevăzute de lege și nu sunt recunoscute de către inculpat, atunci când conform art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Instanța de fond a statuat just că procesul-verbal de ridicare din 23 septembrie 2013, prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina două discuri CD-R cu trei înregistrări audio a convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d. 23), procesul-verbal de examinare din 23 septembrie 2013, prin care s-au audiat fișierile audio de pe două discuri CD-R și s-au stenografiat convorbirilor între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și XXXXXXXXXXXX din 18 și 20 septembrie 2013 (f.d. 25-27) precum că XXXXXXXXXXXX pretinde 400 de euro pentru a influența procurorul din procuratura Botanică, procesul-verbal de ridicare din 04 decembrie 2014 prin care s-a ridicat de la Tolmaciova Ecaterina un disc CD-R cu o înregistrare audio precum că a convorbirii între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 23 septembrie 2013 (f.d. 50), procesul-verbal de examinare din 05 decembrie 2014, prin care s-a examinat fișierile audio de pe un disc CD-R și s-a stenografiat precum că convorbirea între Tolmaciova Ecaterina, Voroșciuc Vadim și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 23 septembrie 2013 (f.d. 51-56) precum că din discuții intențiile a cet. XXXXXXXXXXXX prin pretinderea a 400 de euro pentru a influența procurorul din procuratura Botanică, nu pot fi recunoscute ca probe concludente și utile la caz, or, probele nominalizate nu demonstrează vinovăția lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii de trafic de influență.

Conform art. 94 al. (1) pct. 4 și pct. 8 Cod de procedură penală *în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală; cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.*

Astfel, s-a constatat just că *comunicările înregistrate nu sunt admisibile ca probe, deoarece nu au fost dobândite în modul prevăzut de lege: interceptarea și înregistrarea comunicărilor constituie o măsură specială de investigație, care se efectuează doar în cadrul urmăririi penale și numai în condițiile și în modul prevăzute de Codul de procedură penală; acestea se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații; asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale. Totodată, declarațiile martorilor Tolmaciova Ecaterina și Voroșciuc Vadim cu privire la faptul că discuțiile cu XXXXXXXXXXXX au fost înregistrate pe un telefon mobil de model Iphone ridică întrebări referitor la autenticitatea acestora, îndoieli că convorbirea ar fi dusă cu XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, iar aceste îndoieli, dubii nu au fost înlăturate de acuzatorul de stat.*

Prin urmare, Colegiul Penal menține concluzia primei instanțe, potrivit căreia în cadrul ședinței de judecată nu s-a demonstrat că XXXXXXXXXXXX a pretins, a acceptat și primit personal bani, pentru sine și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unei persoane publice, procurorul în Procuratura sect. Botanică Vladislav Harți, pentru a-1 face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

5.7. Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că instanța de fond a adoptat la caz o soluție corectă, achitându-l pe XXXXXXXXXXXX de sub învinuirea adusă în baza art. 326 al. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Conform normelor codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatorului prin postulatul menționat.

Totodată, Colegiul Penal menționează că Curtea Europeană în *Cauza Constantin Florea împotriva României* (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) subliniază că *prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală*, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (*Bernard împotriva Franței*, 23 aprilie 1998, pct. 37, *Culegere de hotărâri și decizii 1998-II*, și *Janosevic împotriva Suediei*, nr. 34619/97, pct. 96, *CEDO 2002-VII*) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (*Minelli împotriva Elveției*, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și *Didu*).

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

În conformitate cu art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și în baza probatorului prezentat de către partea acuzării și partea apărării.

Colegiul Penal statuează că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrată existența infracțiunii de trafic de influență, sentința instanței de fond fiind legală, corectă și întemeiată și neexistând nici un temei pentru instanța de apel de a se implica în vederea casării acesteia. Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă admisibilă, pertinentă și concludentă, care ar dovedi înafara oricăror dubii vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate – art. 326 al.(1) Cod penal, motiv pentru care Colegiul Penal respinge ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016, menținând hotărârea atacată fără modificări.

6. În prezența acestor circumstanțe, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că nu există nici un temei de fapt și de drept pentru a-l condamna pe XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, motiv pentru respinge ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016, menținând hotărârea atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) lit. c), art. 418-419 Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 13 mai 2016, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de

Justiție a RM în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la XXXXXXXXXX, orele 14.00.

Președintele ședinței, judecător:

Judecător :

Judecător :

Cobzac Elena

Ouș Ludmila

Teleucă Stelian